

Undervisningsministeriet. København, den 5. marts 1973.

I skrivelse af 28. februar 1973 (bil. 20.41.) har finansudvalget stillet følgende spørgsmål:

„I en af ministeren den 19. december 1972 udsendt cirkulæreskrivelse er fastsat vederlag for særlig rådgivning af elever og forældre. Ministerens kommentarer til cirkulæreskrivelsen udbedes. Hvad er baggrunden for den skabte vederlagsordning? Burde arbejdet ikke udføres vederlagsfrit, når henses til den gennemførte timetalsreduktion?

Eksemplarer af cirkulæreskrivelsen bedes tilsendt udvalget.“

Som svar herpå skal man herved meddele:

Baggrunden for den omhandlede vederlagsordning er de ændringer i reglerne om optagelse af elever i 1. realklasse, der blev gennemført ved lov nr. 121 af 17. april 1972 (om ændring af lov om folkeskolen).

Ved denne lov blev den hidtidige ordning, hvorefter afgørelsen om optagelse i 1. realklasse blev truffet af den skole, i hvis realafdeling eleven søgtes optaget, afløst af princippet om, at forældrene efter samråd med eleven og på grundlag af den hidtidige skoles rådgivning træffer endelig beslutning om optagelsen.

I bemærkningerne til lovforslaget fremhævedes, at gennemførelsen af de ændrede regler om optagelse i 1. realklasse i praksis afhæng af, om der kunne gives de enkelte skoler mulighed for at udføre den individuelle rådgivning, der skulle danne grundlag for forældrenes afgørelse. Det tilføjes i bemærkningerne, at undervisningsministeriet havde optaget forhandlinger med Danmarks Lærerforening angående dette spørgsmål.

Da der i skoleåret 1971-72 ved de fleste skoler var ydet rådgivning før 17. april 1972 efter de hidtil gældende regler, og da rådgivningen efter de nye regler desuden ville få et større omfang end tidligere, enedes man under forhandlingerne om, at der for det nævnte skoleår var grundlag for at yde et vederlag til de lærere, som udførte rådgivningen. Som den administrativt mest praktiske ordning fastsattes vederlagene til et beløb for hver elev i 7. klasse og et (lavere) beløb for hver elev i 8. klasse, således at det samlede vederlagsbeløb fordeltes mellem de lærere, der havde deltaget i rådgivningsvirksomheden, på grundlag af et skøn over omfanget af deres arbejde, og således at afgørelsen om beløbets fordeling skulle træffes af kommunalbestyrelsen efter indstilling fra vedkommende skoleleder.

En aftale efter disse retningslinier mellem undervisningsministeriet og Danmarks Lærerforening godkendtes i henhold til tjenestemandslovens § 45, stk. 2, af økonomi- og budgetministeriet.

Den pr. 1. august 1970 gennemførte ændring af tjenestetidsreglerne for folkeskolens tjenestemænd, hvorved det ugentlige undervisningstimetals nedsattes fra 32 til 27 (bl.a. i forbindelse med bortfald af en række timerreduktionsordninger), forudsætter, at folkeskolens tjenestemænd varetager en række opgaver ud over tilrettelæggelse og forberedelse af undervisningen. Selv om der ikke ved udformningen af de nu gældende regler om tjenestetid for folkeskolens lærere var forudset en udvidelse af rådgivningsvirksomheden som den heromhandlede, bør denne udvidelse ikke fremtidig medføre ydelse af et særligt vederlag til lærerne. Det for skoleåret 1971-72 godkendte